

C/2024/7127

28.11.2024

DOMSTOLENS DOM

av den 9 augusti 2024

i mål E-11/23

Låssenteret AS mot Assa Abloy Opening Solutions Norway AS

(Direktiv (EU) 2016/943 – Regler om bevisning och utlämnande av konfidentiella uppgifter – Sekretess – Företagshemligheter – Privat genomdrivande av konkurrensrätten – Avvägning av intressen – Artikel 5 i direktiv 2014/104/EU)

(C/2024/7127)

Domstolen meddelade den 9 augusti 2024 dom i mål E-11/23, Låssenteret AS mot Assa Abloy Opening Solutions Norway AS. Eidsivating lagmannsrett hade begärt ett rådgivande yttrande enligt artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol om tolkningen av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 54, och artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs. Domstolen var sammansatt av Páll Hreinsson, ordförande, Bernd Hammermann (referent) och Michael Reiertsen, domare. Domslutet lyder:

1. Tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs gäller endast olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter och föreskriver inga åtgärder för att skydda företagshemligheter i andra typer av domstolsförfaranden.
2. Direktiv 2016/943 utgör inte hinder för att en nationell domstol i ett mål som det vid den nationella domstolen fastställer en grupp med tillgång till konfidentiellt material som inte ger minst en fysisk person från vardera parten i målet tillgång till bevis som utgör företagshemligheter som lämnas in som bevis i målet.
3. Artikel 9.2 i direktiv 2016/943 ger inte uttryck för en allmän princip i EES-rätten med innebörden att en nationell domstol inte får fastställa en grupp med tillgång till konfidentiellt material som inte ger minst en fysisk person från vardera parten i målet tillgång till bevis som utgör företagshemligheter som lämnas in som bevis i målet. I enlighet med principen om nationell processuell autonomi ankommer det på den nationella rättsordningen att tillhandahålla metoder och begränsningar för utlämnande av information och bevis som är nödvändiga för att genomföra den privata tillämpningen av EES konkurrenslagstiftning. Effektivitetsprincipen kräver emellertid att sättet och omfattningen av utlämnandet är beroende av att den nationella domstolen gör en avvägning mellan de skyddade intressena från fall till fall.
4. Det saknar betydelse för svaret på frågorna 1–3 att den konfidentiella informationen inbegripet företagshemligheterna som begärts ut som bevis är känslig i konkurrenshänseende i förhållande till parten som begär tillgång till uppgifterna.
5. Även i ett ärende som rör missbruk av en dominerande ställning enligt artikel 54 i EES-avtalet kräver EES-rätten att en nationell domstol gör en avvägning mellan parternas intressen innan en part som påstås ha missbrukat sin dominerande ställning åläggs att lämna ut bevis som utgör företagshemligheter, samtidigt som EES-rättens effektivitet säkerställs.
6. Eftersom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelse av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser inte har införlivats med EES-avtalet, finns det ingen skyldighet enligt EES-rätten att tolka nationell rätt mot bakgrund av artikel 5 i direktiv 2014/104.